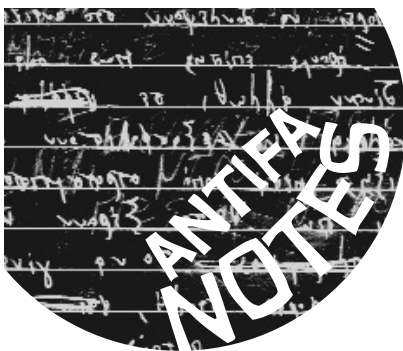

έντυπο δρόμου
τεύχος 3
5/10

**δεν πουλάμε εαυτούς
δεν χαρίζουμε ανιαρούς καιρούς!**

η κρίση έχει πολλά ποδάρια:

Το 2008 η ελληνική κοινωνία στο άκουσμα της λέξης «κρίση» απαντούσε τραγουδώντας γνωστό σκυλάδικο άσμα, από αυτά που την χαρακτηρίζουν. Τότε η κρίση ήταν σαν ένα άγνωστο και-ρικό φαινόμενο που αφορούσε άλλους. Δεν υπήρχε κρίση, ήταν όλα αποκύημα της φαντασίας διάφορων, συνέβαινε παντού εκτός από την Ελλάδα, αφορούσε τα χρηματιστήρια, ενώ ένα «αφού-εγώ-είμαι-καλά-να-πα'να-γαμηθούνε-όλοι» έκοβε κάθε συζήτηση.

Η ίδια κοινωνία σήμερα ψάχνει από πού της ήρθε και ποιος φταίει, φτιάχνοντας εχθρούς και σωτήρες. Η αλήθεια είναι ότι η κρίση υπήρχε εδώ και τουλάχιστον είκοσι χρόνια. Απλά κανείς δεν ήθελε να την δει να έρχεται. Απ' άκρη σ' άκρη, η πλειοψηφία αυτής της κοινωνίας παραμυθιαζόταν ότι αυτά που με δανεικά αγοράζε, της ανήκουν. Έτρωγε επιδοτήσεις και έχεζε επιχειρήσεις. Μα κυρίως υποτίμησε τις ζωές και την εργασία χιλιάδων μεταναστών αλλά και τμήματος του ντόπιου προλεταριάτου. Κι αυτή η υποτίμηση είναι που έγινε θηλειά στο λαιμό της. Γιατί τώρα που τα φράγκα κόβονται, τώρα που η ανεργία μεγαλώνει (και θα μεγαλώσει κι άλλο), τώρα που το επίπεδο ζωής πέφτει κατακόρυφα, όλο και περισσότεροι θα πλησιάσουν στο επίπεδο αυτών που είχαν υποτιμήσει, των μεταναστών εργατών. Θα βρεθούν απέναντι στο τέρας που (συν)δημιουργήσανε. Που έχει πολλά ποδάρια...

NOTES

FROM THE ANTIFAS

Αυτό το έντυπο είναι μια έκδοση της *antifascist action* - συνέλευση δυτικών προαστίων. Σημειώσεις ενάντια στο νέο ολοκληρωτισμό και τα παράγωγά του. Σημειώσεις για τις αντιφασιστικές κοινότητες και τις συνειδήσεις...

Για ηλεκτρονική επικοινωνία:
antifascistaction.west@yahoo.gr

νά μερικά!

προδάρ (1) (μέσα στη στρατιωτική αρβύλα)

Εδώ και είκοσι χρόνια, ενώ αυτό που λέγεται «κοινωνικό κράτος» πήγαινε περίπατο, ένας άλλος κρατικός τομέας γνώριζε απίστευτη άνθηση. Μπάτσοι και στρατιωτικοί γίνανε τα must επαγγέλματα για πολλούς. Σίγουρος μισθός και «υπηρεσία στην πατρίδα». Το «αίτημα για ασφάλεια», δηλαδή για την προστασία της ιδιοκτησίας έγινε ηγεμονικό στην κοινωνία. Το ζήτημα ήταν ο καθένας να έχει τον μπάτσο του και ένα F-16 να τον φυλάει.

Αυτό προείχε στα μυαλά πολλών: πως η βίαιη ιεράρχηση των ζωών μας σε «από πάνω» και «από κάτω» θα είναι διασφαλισμένη. Πως κανένας παρείσακτος δεν θα εισβάλλει στις ζώνες δανεικής ευημερίας μας.

Σήμερα λοιπόν που λόγω της κρίσης, κόβονται επιδόματα και μισθοί, οι στρατο/αστυνομικοί μηχανισμοί μένουν αλώβητοι. Για να προσφέρουν αυτό που υπόσχονταν: Νόμο και Τάξη. Τόσα χρόνια «εξασκήθηκαν» πάνω στους μετανάστες. Καιρός τώρα για λίγη «ησυχία, τάξη και ασφάλεια» με στόχο (και) ντόπιους.

Κι όποιου/α δεν του/της αρέσει, να είναι αποφασισμένος/η πως θα δουν πολλά τα μάτια του/της. Είναι η εποχή των κανίβαλων, όχι αστεία!

Συγκέντρωση караβανάδων στις αρχές Μάη, ενάντια στην υποψία περικοπής κάποιων επιδομάτων τους. «Δεν πρόκειται να σκοτώνουμε για λιγότερα», θα μπορούσαν να λένε.

Μάλλον δεν έχουν πάρει χαμπάρι ακόμα, πως οι δουλειές τους πρόκειται να ανοίξουν κι άλλο, οπότε δεν υπάρχει περίπτωση να μείνουν «παραπονεμένοι»...

ποδάρι (2) (που απλώνεται κι εκτός συνόρων)

Την 1η απρίλη η ελληνική φρεγάτα «λήμνος» σταμάτησε τρία ύποπτα (για «πειρατεία») πλοία στον... ΙΝΔΙΚΟ ΩΚΕΑΝΟ! Όχι, δεν ήταν πρωταπριλιάτικο αστεϊάκι καραβαναδων. Το ελληνικό κράτος έχει «σάλιο» για να έχει πολεμικά πλοία στο Ινδικό, και να περιπολεί στα ανατολικά αφρικανικά παράλια (σομαλία) και στη χερσόνησο του Άντεν. Για όσους-ες δεν κατάλαβαν «ύποπτα για πειρατεία» θεωρούνται όλα τα ψαροκάικα με σομαλούς πολίτες ενώ «νόμιμα» να τριγυρνάνε εκεί είναι και τα τα ελληνικά και διεθνή πολεμικά και εμπορικά πλοία...

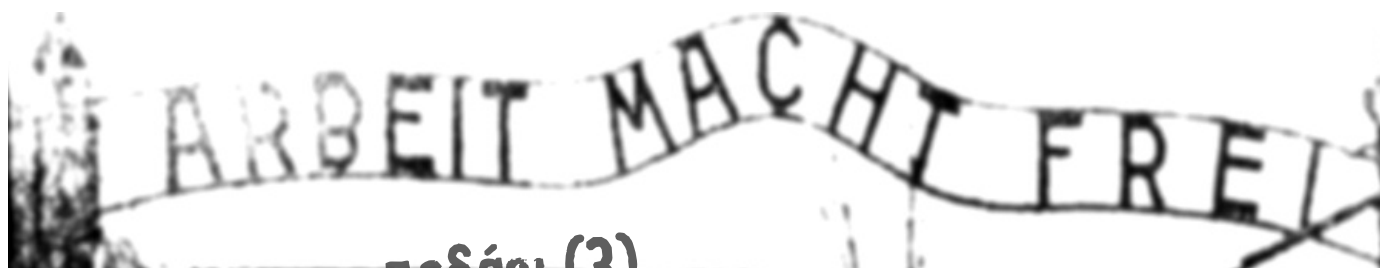
Όμορφα.

Την ίδια μέρα η ελληνική αεροπορία ανέλαβε για εξι μήνες τη διοίκηση του αεροδρομίου της Καμπούλ πρωτεύουσας του αφγανιστάν... Αν δεν ξέρετε που είναι αυτά τα μέρη ρίξτε μια ματιά στο χάρτη... Όχι δεν είναι «ελληνικά ύδατα» ούτε «εθνικός εναέριος χώρος» ούτε... Ε ναι, το Ελληνικό κράτος έχει πολεμικό ναυτικό στον δυτικό ινδικό ωκεανό και στρατο κατοχής στο αφγανιστάν και αυτό δεν είναι καθόλου «μυστικό».

Αν ακούσετε λοιπόν κανένα να ρωτάει ή να λέει, «τι δουλειά έχουν εδώ οι αφγανοί και οι αφρικανοί», «γέμισε ο τόπος», «να πάνε στη χώρα τους» και άλλα τέτοια φιλόξενα και δημοκρατικά, ας τους θυμίσουμε ότι η σωστή ερώτηση είναι **«ΤΙ ΔΟΥΛΕΙΑ ΕΧΟΥΝ ΟΙ ΦΟΝΙΑΔΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΣΤΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ και ΣΤΑ ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΑ ΠΑΡΑΛΙΑ, έ»;**

Καραβανάς στο αφγανιστάν ενώ δίνει «τα φώτα του πολιτισμού» στους απολίτιστους ιθαγενείς του Αφγανιστάν.
(ή μήπως κάνει «διάλειμα» ανάμεσα στους βομβαρδισμούς χωριών και τις σφαγές αμάχων;)

ποδάρι (3) (οι φασίστες... και οι κλητσίές που τους αξίζουν)

Πώς θ' αντιμετωπιστεί η ανεργία; Τα κοινοβουλευτικά φασισταριά του λα.ο.σ. έχουν έτοιμη τη «λύση» (αντιγράφουμε απ' το επίσημο πρόγραμμα των χουντικών):

«... Οποιοσδήποτε πολίτης **ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑΣ** δεν μπορεί να εξασφαλίσει τα προς το ζειν δηλώνει την επιθυμία του ένταξης σε **ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟ ΣΩΜΑ** του **ΣΤΡΑΤΟΥ** με πενταετή θητεία και χρησιμοποιείται σε έργα εθνικής ανάπτυξης. Τα **ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ** (Οδικό και σιδηροδρομικό δίκτυο, Αναδασώσεις, Ανάπτυξη ήπιων μορφών ενέργειας, Διαχείριση υδάτινων πόρων, Λιμάνια Μαρίνες κλπ.) περνάνε σε μία νέα **«ΜΟΜΑ»** και αφαιρούνται από την αδηφάγο διάθεση των μεγαλοκατασκευαστών...»

Ο στρατός να φροντίζει για τους άνεργους... Η νέα ΜΟΜΑ (πάλαι ποτέ κατασκευαστικό τμήμα του στρατού). Πού το πάει το χουντοκόμμα; Μπας και θέλει να μας βάλει να δουλεύουμε τσάμπα για την «πατρίδα που κινδυνεύει»;

Το μόνο σίγουρο είναι πως με τέτοιες προτάσεις επιβεβαιώνουν (ξανά) το ρόλο τους, σαν πιστά σκυλιά των αφεντικών και του κράτους: την εποχή της «ανάπτυξης» διαλάουσαν πως για τα πάντα «έφταιγαν οι ξένοι». Ήταν η εποχή που κάθε ρατσιστική κουβέντα συνέβαλε στην κοινωνική και οικονομική υποτίμηση των μεταναστών εργατών. Και σήμερα ετοιμάζονται (μαζί με άλλους) να προωθήσουν τον εθνικό κανιβαλισμό στο ανώτερο σημείο του. Από που ξεσήκωσε το χουντοκόμμα την «ωραία» του ιδέα περί αντιμετώπισης της ανεργίας; Μα από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης των ιδεολογικών του προγόνων, των ναζί! «Η εργασία απελευθερώνει», έγραφε η ταμπέλα έξω απ' το στρατόπεδο του Άουσβιτς! Κι όντως «απελευθέρωσε» (προς το θάνατο) εκατομμύρια ανθρώπους, κατά τη διάρκεια του β' παγκόσμιου πολέμου.

Λοιπόν, μην πει κανένας πως δεν είχε καταλάβει τί ετοιμάζεται εδώ και χρόνια μπροστά στα μάτια μας...

Σήμερα σηκώθηκε νωρίς από τους θορύβους του δρόμου της λαϊκής. Κάλεσε σπίτι κόσμο. Γνωστούς και φίλους, κυρίως όλους εκείνους που την ξεχνούσαν τον προηγούμενο χρόνο. Έφτιαξε φαγητό με τα ίδια της τα χέρια. Καθάρισε, έπλυνε, ξεζούμισε, έβρασε, σέρβιρε. Τη γλώσσα της και όλες τις λέξεις-με πατάτες στο φούρνο.

Η βραδιά έκλεισε με μια παρατεταμένη κραυγή στην ταρατσα φλύαρων μικροαστικών ιστοριών από το στρατό, την «πρώτη φορά», κάποιες διακοπές με μια κοριτσοπαρέα, τη δουλειά, τη γειτονιά και τα καθημερινά σήριαλ, τα κουτσομπολιά της διπλανής πόρτας...

Μια κραυγή στα παράθυρα μια παγωμένης, χυδαίας λέξης. Της σιωπής.

*... εδώ για να "μηνήσεις", πρέπει ν' αρνηθείς να επικοινωνήσεις
και για να "επικοινωνήσεις" πρέπει ν' αρνηθείς να μηνήσεις...*

εκπαιδευτικές θερμοκοιτίδες (και άλλα δαιμόνια)

Πάρτε το σαν δεδομένο: **αυτή η ιστορία με την κατάργηση της βάσης του 10, βρωμάει!** Και το γεγονός πως προφανή στόχο έχει να αυξήσει τον αριθμό των εισακτέων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, δεν την κάνει λιγότερο, αλλά περισσότερη βρωμερή!

Κι εξηγούμαστε. Είναι πολλά χρόνια τώρα που στην Ελλάδα (αλλά και στην Ευρώπη) μαζικοποιείται η τριτοβάθμια εκπαίδευση. Διάφορα τει και αει, πολλές φορές με απίθανο αντικείμενο σπουδών (του τύπου «ανθοκομίας», «ιχθυοκαλλιέργειας», κ.α.) ξεφυτρώνουν ανά την Ελλάδα, εδώ και 15 τουλάχιστον χρόνια. Σπέρνοντας σχολές της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης εδώ κι εκεί, το υπουργείο παιδείας και τ' αφεντικά του, «έκλειναν το μάτι» στις τοπικές κοινωνίες: πολλοί ιδικτήτες σπιτιών και μαγαζάτορες πανηγύριζαν, όταν άνοιγε μια σχολή στη πόλη τους. Ερχόταν ζεστό χρήμα στη πόλη. Αλλά τώρα, με το δεδομένο ότι πολλά «πορτοφόλια» είναι άδεια (λόγω κρίσης) όλο και λογότεροι φοιτητές και φοιτήτριες πάνε σε σχολές μακριά απ' το σπίτι τους, ειδικά όταν ξέρουν πως το αντικείμενο των σπουδών, δεν τους εξασφαλίζει και πολλά. Έτσι η κατάργηση της βάσης του 10 προ-

σπαθεί (ανάμεσα στ' άλλα) μπας και διατηρηθεί μια ροή φοιτητών/σπουδαστών (και άρα χρήματος) προς την επαρχία. Αυτό το ένα δεδομένο.

Το άλλο το αναφέραμε παραπάνω: είναι σαφές πως απ' αυτούς/ες που θα αποφοιτήσουν είτε από σχολές της επαρχίας, είτε των μεγάλων πόλεων, ελάχιστοι/ες έως κανείς, πρόκειται να δουλέψουν με βάση το πτυχίο τους. Γιατί μια βασική συνέπεια της κρίσης είναι η «αδυναμία» των αφεντικών να εκμεταλλευτούν την εργασία. Ποιοί προσφέρουν την εργασία; Μεταξύ όλων των άλλων, αυτοί που βγαίνουν απ' το εκπαιδευτικό σύστημα, τα λύκεια και τις τεχνικές σχολές, τα τει και τα πανεπιστήμια. Η δουλειά του εκπαιδευτικού συστήματος είναι μεν να παράγει πειθαρχημένους εργάτες, αλλά εδώ και χρόνια, τα γρανάζια που θα έπρεπε να «απορροφάνε» αυτούς τους εργάτες, ρετάρουν επικίνδυνα.

Αυτήν την «αντίφαση», χρόνια τώρα την καταγγέλλουν διάφοροι που ανησυχούν (ή «διαμαρτύρονται») για την εύρυθμη λειτουργία του συστήματος. Αλλά μιλάμε γι' απατεώνες ολκής! Γιατί όλοι αυτοί δεν καταλαβαίνουν (ή έτσι παριστάνουν) πως **είναι ιδεολο-**

γικά πολύ χρήσιμο γι' αυτό το σύστημα να πουλάει **πτυχία** (της όλο και λιγότερο «δωρεάν παιδείας») **με τον τόνο**. Εξαγοράζοντας έτσι, συνειδήσεις **«φοιτητών-με-προσόντα»**, σπουδαγμένους, με τα μεταπτυχιακά τους. Έτσι αυτό το σύστημα «γλιτώνει» (για πόσο ακόμα;) να εισπράξει στα μούτρα του, τις συνειδήσεις **«άγριων-ανέργων-με-πτυχία-ή-χωρίς!** Γιατί τί άλλο είναι, όλο και περισσότερα διάφορα αει και τει, εκτός από «πάρκινγκ (μελλοντικών) ανέργων»;

Η κατάργηση της βάσης του 10 λοιπόν, στοχεύει και εδώ: στέλνοντας όλο και περισσότερους/ες στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, το σύστημα κερδίζει χρόνο, μειώνει στατιστικά τους άνεργους και (το σημαντικότερο) ελπίζει βάσιμα πως «η πανεπιστημιακή γυάλα» θα δημιουργήσει ελπίδες και προσδοκίες σε χιλιάδες νεαρούς ανθρώπους... Έστω κι αν διαψευστούν πολύ γρήγορα. Αυτή είναι λοιπόν η «συνεισφορά» του υπουργείου παιδείας στην αντιμετώπιση της κρίσης: **ευνοεί την δημιουργία κοινωνικών και ιδεολογικών συνθηκών «εικονικής πραγματικότητας», μέσα από την προσμονή του πτυχίου και της επαγγελματικής αποκατάστασης**. Φτιάχνει «θερμοκοιτίδες»/νησίδες

της **μη συνειδησης**. Και ποια είναι αυτή η «μη συνειδηση»;

Ότι αυτός ο κόσμος, φτιαγμένος πάνω στην εκμετάλλευσης της εργασίας και των ζωών μας, αυτός ο κόσμος που βρίσκεται σε φάση παρατεταμένων «δυσλειτουργιών» (με το γενικό όνομα κρίση) σκοπεύει να περάσει από πάνω μας, για να ξεπεράσει τα «προβλήματά» του.

Δείτε και τους μετανάστες εργάτες δίπλα σας. Τους έχουν βάλει στο στόχαστρο αφεντικά και μπάτσοι, νοικοκυραίοι και φασίστες. Εδώ και καιρό. Λέτε αυτό να γίνεται «χωρίς λόγο»; Όταν λοιπόν λέμε και γράφουμε «είμαστε όλοι μετανάστες», εννοούμε πως ο πόλεμος που διεξάγεται εναντίον τους, μας αφορά. Κι αυτό γιατί καταλαβαίνουμε πως είμαστε οι επόμενοι/ες στη «σειρά». Κι αν μας εμποδίζει κάτι να αντιληφθούμε αυτήν την πραγματικότητα, είναι διάφορες ψευδαισθήσεις που μας «τυφλώνουν». Θερμοκοιτίδες, όπως λέγαμε παραπάνω...

Το νού σας, έ!;

ο αστυνομικός της γειτονιάς γνωρίζεται με τους γείτονες...

REISER

το μισό του ολοκληρωτισμού

Κανείς δε μπορεί να κατηγορήσει τα αφεντικά για έλλειψη φαντασίας. Τα τελευταία χρόνια έχουν εμπλουτίσει τρομακτικά το ιδεολογικό και προπαγανδιστικό τους οπλοστάσιο, ώστε να αστυνομεύουν ακόμα πιο έντονα τις γειτονιές μας. Να επιτηρούν τις καθημερινές διαδρομές μας στην πόλη. Από τους διάφορους 'θανατηφόρους ιούς' που εμφανίζονται κατά καιρούς, για να εξαφανιστούν χωρίς να τις θυμάται κανείς (H1N1, γρίπη των πουλερικών, sars κλπ), την ισλαμική 'τρομοκρατία', τις 'υγειονομικές βόμβες' (σπίτια όπου έμεναν κατά δεκάδες μετανάστες στο κέντρο της Αθήνας) και τις τσιρίδες περί εγκληματικότητας, η στόχευση είναι κοινή: χρειάζεται περισσότερο κράτος για την δική σας προστασία και το δικό σας καλό.

Ανάμεσα σ' όλα τ' άλλα ιδεολογήματα που χρησιμοποιούν τα κράτη πανευρωπαϊκά, περίλαμπρο φιγουράρει αυτό της καθαριότητας. Η πόλη πρέπει να είναι καθαρή, λένε, δε λένε όμως καθαρή από τι. Το καταλαβαίνει κανείς εύκολα διαβάζοντας τις δηλώσεις του δήμαρχου Αθηναίων, σύμφωνα με τον οποίο πληγές της καθαριότητας είναι η υπαίθρια διαβίωση άστεγων μεταναστών, οι μικροπωλητές, η παρεμπόδιση των απορριμματοφόρων λόγω των διαδηλώσεων και η ανεξέλεγκτη αφισοκόλληση.

Κι έτσι ο ιερός πόλεμος για μια «καθαρή πόλη» συνεχίζεται, με μπάτσους και παρακρατικούς να κυνηγάνε άστεγους μετανάστες, με δημοτόμπατσους να κόβουν κλήσεις σε μικροπωλητές, με τόνους χημικών ενάντια στις διαδηλώσεις και με νέες μονάδες μηχανοκίνητης αστυνόμευσης να προσαγάγουν αφισοκολλητές. Κι έτσι, μπορεί και ο πιο ανυποψίαστος να καταλάβει πως **η καθαριότητα που προτείνουν είναι ο μισός ολοκληρωτισμός.**

